

48 hodin týdně jest rozhodná pro posouzení, zda šlo o práci přes čas. V souzené věci nebylo ani tvrzeno, že bylo dáno povolení k práci přes čas úřadem k tomu příslušným (§ 6 zák. čís. 91/18 sb. z. a n.). Výnosy zemského správního výboru v Praze ze dne 11. března 1927 a ze dne 17. června 1927, jimiž byla upravena opatrovnická služba, jsou vpravdě směrnice vydané zaměstnavatelem za účelem úpravy služebního poměru, nikoliv však úředním povolením k práci přes čas. Nezáleží na tom, že ústav pro choromyslné nepodléhá živnostenské inspekci, ježto podle jasného doslovu § 6 odstavec 1 a 2 zákona čís. 91/18 sb. z. a n. jest v ústavech ku práci přes čas třeba povolení příslušného úřadu, třebas nepodléhají živnostenské inspekci. Nebyla-li povolena práce přes čas, nemá významu úmluva stran o odměně za práci přes čas, ježto úmluva o nedovolené práci přes čas jest nicotná a nezávazná (srov. čís. 10226, 10504, 12158, 13131 sb. n. s.). Žalobci nedostalo se placením denních 20 Kč přiměřené odměny i za práce přes čas, pokud převyšovaly 48 hodin týdně, uváží-li se, že služba dozorce v ústavu pro choromyslné je nanejvýš namáhavá a zodpovědná.

Čís. 14776.

K § 91 obč. zák.

Skutečnost, že výživou povinný dostává podporu v nezaměstnanosti, nedokazuje sama o sobě, že si nemůže beze své viny nalézt výdělečnou práci.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1935, Rv II 692/35.)

Proti žalobě manželky na placení výživného, s níž žalovaný její manžel zrušil společné bydliště, namítl žalovaný, že jest nezaměstnaný a bere podporu v nezaměstnanosti, takže svému alimentárnímu závazku nemůže beze své viny dostáti. P r v ý s o u d žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d přiznal žalobkyni výživné.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ježto odvolací soud zjistil, že žalovaný žalobkyni ze společné domácnosti vypudil a nazpět ji přijmouti odepřel, odsoudil žalovaného právem k alimentaci peněžité a nikoli naturální. Pokud dovolatel vytýká, že neměl býti k placení výživného odsouzen, ježto je bez zaměstnání, jest uvážiti, že dovolatel je mladý 29letý muž, trenér a hráč kopané a že je tedy způsobilý k výdělečné práci. Okolnost, že pobírá nyní podporu v nezaměstnanosti, sama o sobě nedokazuje ještě, že bez své viny nemůže výdělečnou práci najíti, což by musel dokázati. Úkolem žalobkyně vzhledem k ustanovení § 91 obč. zák. bylo, aby dokázala, že žalovaný je k výdělku schopný; chtěl-li se žalovaný z vyživovací povinnosti uložené mu v § 91 obč. zák. vyprostiti, bylo na něm, aby dokázal, že přes tuto výdělečnou schopnost nemůže práci najíti, ač ji všemožně hledal a o ni stále usiluje.